inducias corpus regis perſaꝝ in ciuitate troie flebi
liter fuit deductum Luctus fuit inde maximꝰ īter ci
ues ⁊ ſpecialiter a paride q̇ regē p̄dictū dilexerat īte
gro ſinceritatis affectu. Quare per paridē extitit or
dinatū. ꝙ corpus regis ip̄ius per terrā in regnū ꝑſie
fuit tranſductū· vt rex ip̄e ſepeliret̃ ibidē· vbi reges
anteceſſores ip̄us cōſueuerūt hōre regio ſepeliri· ⁊ in
ſuoruꝫ duoꝝ p̄ntia filioꝝ· q̇ regi ſupſtites erāt eidē
¶ Qualiter achilles intrādo ciuitatē troiā captus ē
amore nimio polixene ip̄am inſpiciendo·

DUrātibus aūt ip̄ius treuge inducijs cōceſſis tā
tempus aduenerat in quo in ciuitate troia de
bebat defungi hectoris āniuerſariū celebrari In qua
troiani cōſtituerūt ſeruari ſolenniter quīdecī dies luc
tus· ⁊ poſt eos dies celebranda quedā feſta fūeria
ſtatuerūt prout tunc reguꝫ ⁊ maiorū nobiliū moris
erat. Inter has igit̃ inducias ſecure greci ciuitatē ītra
bant ⁊ troiani ſecuri ſe cōferebāt grecoꝝ ad caſtra.
Tūc achillē q̇dā īcōſultus rapuit appetitꝰ. vt troiaꝫ
vellet adire viſurus vrbeꝫ ⁊ ſolēnitatē anniuerſarii
ſupradicti· Inermis igit̃ ad ciuitatē ſe contulit ⁊ ap
pollinis templū intrauit· vbi corpus hectoris collo
catum extiterat· vt eſt ſupra relatum. Ibi enim multi
tudo viroꝝ ⁊ nobiliū mulierū āxioſos gemitꝰ corā
hectoris corpe ꝓtrahebāt Erat eī tabernaculū hecto
ris ex omni parte vulgatum· ſic ꝙ aperte cuilibet il
lud videre volenti publicus patebat aſpectus. Erat
eq̇dē effigies hectoris ī ea· ſ. q̄litate ī q̄ fuit cū p̄muꝫ
ī ſede ſolii extitit collocatū. Ad hoc virtꝰ aromatū ⁊
liquor balſami totū corpꝰ hectoris firmauer̄t īmutati

Corã vero eodẽ corpore ante pedes ipi9 erat regina
beccuba ⁊ formoſa eius filia polixena ĩ multaꝝ mu
lieꝝ nobiliuʒ comitiua q̃ ſparſis p eaꝝ pectora ⁊ ter
ga capillis flebiles gemit9 in multa cordis amaritu
dine ab imis pectoribus ꝓducebãt Nũquid igit᷑ po
lixena in tantis anguſtiaꝝ anxietatib9 ſue ĩmutaue
rat pulcbritudinẽ faciei. Nũquid color ſuaꝝ niuid9
maxillaꝝ q̃ roſaꝝ rubedine colorauerat genas ſuas
ꝓpter ſui doloris anguſtias a ſui vigoris niuida cla
ritate fuerat exbauſtus aut natiuus ei9 color roſeus
labiorum ablatus vel forte lacrime fluuiales ab eius
oculis decurrẽtes ſplẽdorẽ ſuoꝝ offuſcauerat oculo
ruʒ. Sane ſic reuera videbat᷑ ĩtuentib9. vt ei9 deflu
entes lacrime per maxillas inſtar illud propriũ vide
ret᷑ bñe veluti ſi quis tabulã recẽtis eboris in ſuo lac
teo candore nitẽtẽ ex guttis aque lucide ⁊ p̃clare de
ſuper irroraret. ſicqꜫ eius aurea ⁊ flaua ceſaries in
multis diſperſa capillis auri ſimilitudineʒ p̃ntabat.
vt quaſi non viderent᷑ eẽ capilli: ſʒ ↄiũcta poti9 au
ri fila. Quod dũ polixene man9 ad diſrũpeudũ ĩſur
gerẽt manib9 tãgi nõ videbãt᷑ bumanis ſed nimia ef
fuſiõe lactis aſpergi. Acbilles igit᷑ dũ polixnã ĩſpex
it et eius ẽ pulcbritudinem contemplatus vere ſuo ↄ
cepit in animo nunq̃ꝫ ſe vidiſſe puellam nec aliquaʒ
aliam mulierẽ tante pulcbritudinis forma vigere.
Et ut ĩ eius pſona concurrerẽt iſta duo tã generoſa
nobilitas ⁊ tã excellẽtis copie pulcbritudo ⁊ duʒ de
ſiderabili animo in eã acbilles ſuum defixiſſʒ ĩtuitũ
ſagitta cupidinis fortẽ acbillẽ ſubito vulnerauit. ⁊
ad interiora pertranſiẽs cordis ei9 ipm m̃lto ardore

amoris obceſſuꝫ bachari coegit· Qui dũ in eã frequē
tius intuendo ſibiipſi placere putaret ⁊ lenire graue
deſideriũ cordis ſui maioris ſciſſure cordis vulneris
ſeipſuꝫ ſibi reddebat actorē· Qui dũ polixene pulcri
tudineꝫ notat ⁊ ↄcipit deſtruit ipſe ſuã q̄ ex multo a
moris deſiderio ſubitũ labit̛ ĩ ſqualorem· Quid ul
tra. Amore polixene nimiũ illaqueatus achilles neſ
cit ipſe q̇d faciat· Omnibꝯ aliis curis extrahit̛ ⁊ ſola
illa ſupereſt ſibi cura polixenã tm̃ ĩtueri dũ pōt. ꝓp
ter quod dilatat ãplıꝯ plagas ſuas ⁊ ſui amoris vul
nera magis ſui cordis attrabit ĩ profundum· Veruꝫ
cũ iã dies declinaret ad veſperas ⁊ regĩa heccuba cũ
eius filia polixena a templo deſcēderēt lacrimis fine
facto achilles dũ potuit ipſam ē dulcibꝯ aſpectibus
inſecutꝯ que fuerat cã ⁊ prĩcipiũ ſui morbi Stupefac
tus igit̛ ⁊ multi deſiderii languoris factꝯ ĩpatiens
ad hoſpicium ſuũ declinat ſtratũ petit ⁊ ĩ ipſo ſe ꝓ
ſternit. ⁊ eo in multaꝝ curaꝝ aggregatōibꝯ ĩuoluto
eius animꝯ exacerbatꝯ ĩtrĩſecꝯ ſentit ⁊ percipit ꝙ po
lixene amor ĩmenſus ē cã efficiens ſui lãguoris. Tũc
tacito murmure ĩter ſe dicit hec verba Ve mihi quia
me quē viri fortiſſimi ⁊ robuſti uincere miniẽ potue
rũt quē nec ille fortiſſimꝯ hector q̇ fortiſſiōs oēs ex
ceſſit fragilis puelle deuicit ĩtuitꝯ Et ſi ea ē cã efficiēs
mali mei cuius ſapiētis medici poſſuꝫ ſperare medelã
cũ ipſa ſit q̄ ſola mihi pōt eē medicus ⁊ medela ſalu
tis quã nec preces mee nec multaꝝ precia facultatũꝫ
nec mearũ virũ fortitudo nec mea generoſa nobili
tas mouere poterũt ad lubricũ pietatis. q̇ſeni furor
ſic meum aĩm occupauit ut illam diligam ⁊ affectem

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

que me habet odio capitali. cũ ego ĩ regnũ ſuũ adue
neri eã ſuis orbare parẽtib⁹ ⁊ iã orbaueri ĩclito fra
tre ſuo. Qua igiť fronte (ut amãtes ceteri) ipſaꝫ alli
cere potero ad motũ flexibilis voluntatis cũ ipa in
nobilitate ⁊ diuitiaꝝ potẽtia me penitus ãtecellat. ⁊
tanto vigore pulchritudĩs vigeat ſup alias mulieres
que oĩa eius aĩm in elatione ↄſeruãt. Sane oĩs mihi
via videť eẽ ꝑcluſa p quã mihi ꝓuidere valeã in ſa
lutẽ. Et ↄuerſ⁹ ad parietẽ fundiť totus furtiuis in la
crimis. ne aliquis percipiat ſuos dolores. Et demuꝫ
ſuas lacrimas abſtergendo ea in ſuſpiria crebra com
mutat ⁊ ſic deliberatione multa correptus tacitus in
mente ſua vias plures exquirit quib⁹ ad ſue ſalutis
poſſit beneficiuꝫ peruenire. a ſtrato igiť ſurgit ⁊ a ſu
is famulis aqua petita faciẽ ſuã lauat vt ſuaꝝ ſigna
lacrimaꝝ abſtergat.

¶ De achille intercepto adhuc amore polixene ⁊ bel
lare nolente.

Aduenĩete igiť nocte diei ipſi⁹ cũ adhuc treuga
duraret achilles ſuo iacẽs ĩ lecto totã noctẽ ꝑteriuit
ĩſomnẽ cogitãs q̃liter ad hecubã ſuũ dirigat nũciuꝫ
in ſecreto tractaturũ cũ ea vt ſi ei⁹ filiã polixenã ſibi
vellet ↄcedere iugaľ federe mrĩmonii collocãdã ⁊ ꝙ
eã ſibi tribuat in vxorẽ ipe faciet ⁊ ꝓcurãbit ꝙ tot⁹
grecoꝝ excercitus a troiãe ciuitatis obſidiõe diſcedꝫ
⁊ ſine troianorũ leſione in greciã reuerteť oĩ ſcãdalo
quietato abſqꝫ alicui⁹ alteri⁹ ↄtradictõis euẽtu. quaꝛ
ipſius mane aurora ſurgente quemdam ſuuꝫ ſecreta
riũ ⁊ ſibi valde fidelẽ velociter ad ſe vocat. Cui pa
tefactis ſui cordis archanis ⁊ iniuncto ſibi de borũ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf